

**„Curtea explică obligația fermierilor de a plăti o remunerație echitabilă pentru
sămânța salvată în fermă, în timp util”**

Curtea de Justiție a decis în legătură cu cazul C-242/14, Landgericht Mannheim (Germania), referitor la intervalul de timp în care este datorată o remunerație echitabilă pentru sămânța salvată în fermă (farm saved seed – FSS), în conformitate cu prevederile Regulamentului nr 2100/94 al Consiliului și Regulamentului nr. 1768/95 al Comisiei. Decizia a fost luată la data de 25 iunie 2015.

Curtea a constatat că, potrivit art. 6 al Regulamentului nr. 1768/95 al Comisiei, obligația fermierilor de a plăti apare atunci când un agricultor face de fapt, uz de produsul recoltei unui soi protejat (FSS), în scopul înmulțirii acestuia în câmp. Fermierul poate să își exercite obligațiile de plată și după ce a semănat produsul recoltei soiului protejat, fără depășirea efectivă a termenului de plată stabilit. Aceasta nu înseamnă însă, că agricultorul își poate îndeplini obligațiile de plată, oricând acesta dorește în viitor, pentru că acest lucru ar contraveni obiectivelor procedurilor legale stabilite conform art. 94 al Regulamentului nr 2100/94 al Consiliului, precum și literei și spiritului prevederilor aceluiași regulament.

Deși titularii drepturilor asupra soiurilor de plante, sunt singurii responsabili pentru controlul și supravegherea utilizarea soiurilor protejate, în contextul însămânțării autorizate, fermierii nu se pot sustrage de la îndeplinirea obligațiilor de plată pentru perioadă nedeterminată de timp. Chiar și în cazul în care nu este precizată perioada în care aceștia trebuie să plătească o remunerație echitabilă, o astfel de practică ar contraveni prevederilor art. 2 al Regulamentului nr. 1768/95 al Comisiei, care vorbește despre un echilibru rezonabil între interesele proprietarilor soiurilor și cele ale fermierilor.

Prin urmare, Curtea a analizat prevederile art. 7, alin. (2) al aceluiași Regulament și a ajuns la concluzia că termenul în care plata se face se încheie la data de 30 iunie a anului de piață, în care fermierul a plantat material săditor obținut din soiul protejat (FSS).

În concluzie, un agricultor care a plantat material de înmulțire vegetal, obținut dintr-un soi de plante protejat (FSS), fără a încheia pentru aceasta, un contract cu proprietarul soiului, este obligat să plătească remunerația echitabilă datorată, în conformitate cu prevederile art. 14, alin. (3) al Regulamentului nr 2100/94 al Consiliului, într-un termen care expiră la sfârșitul anului de piață, în care a avut loc însămânțarea, dar nu mai târziu de data de 30 iunie a anului care urmează semănatului.

Consecința practică a deciziei este aceea că, dacă un agricultor nu a reușit să-și îndeplinească obligațiile sale de plată până la data stabilită (30 iunie al anului de piață în care a avut loc însămânțarea soiului protejat – FSS), el poate fi adus în fața instanței de

judecată, în temeiul prevederilor art. 94 al Regulamentului nr 2100/94 al Consiliului, care pune în aplicare prevederile art. 13, alin. (2) al aceluiași Regulament (încălcarea drepturilor titularului soiurilor de plante).

Titularul soiului poate cere instanței judecătorești să emită către fermier o dispoziție pentru încetarea actelor de abuz și/sau pentru plata unei compensații rezonabile. Indiferent dacă fermierul a acționat din neglijență sau în mod intenționat, titularul soiului poate solicita despăgubiri pentru orice daune suplimentare generate de încălcarea drepturilor de proprietate.